

'Haarmke' schrijft, dicht, zingt en draagt voor

Mevrouw H. de Weerd uit Winschoten op het punt in haar auto te stappen om ergens voor bejaarden als „Haarmke” oet Grunnegerlaand” op te treden.

Overal in Oost-Groningen kennen ze „Haarmke”, vanwege de verhaaltjes en gedichtjes in het Gronings in het blad „Huis-aan-Huis”. „Haarmke oet Grunnegerlaand” heeft een volgeboekte agenda, want ze treedt op in alle mogelijke plaatsen in de provincie Groningen en in Drenthe voor huisvrouwenverenigingen en vooral ook voor bejaarden en zieken. Er wordt intens genoten van haar voordrachten, verhalen en liedjes en op haar beurt is „Haarmke” dan weer blij, want het gaat haar er vooral om de mensen plezierige momenten te schenken.

Mevrouw H. de Weerd uit de Zaanstraat 46 in Winschoten, die als „Haarmke” zo bekend is geworden, is, als ze voor de bejaarden haar show geeft, gestoken in een fleurig kostuum, gemaakt van bonte zakdoeken. Ze draagt witte klompen aan haar voeten. Als haar man, die haar stevast begeleidt, de lesenaar heeft neergezet, maakt „Haarmke” haar entree en dan gaat elkeen er eens echt voor zitten. Men weet langzamerhand dat „Haarmke” de dingen van vroeger raak in herinnering kan roepen, boordevol humor zit, maar evenmin het diepere gemoed onberoerd laat. „Haarmke” is een vitale, goedlachse en aardige vrouw, die verrassend veelzijdig is. Immers zij schrijft zelf de verhalen die ze voordraagt en dicht haar eigen liedjes en ontpopt zich in haar optreden als een uitstekend voordrachtskunstenaar en zangeres.

„Haarmke” zegt er zelf van: „Mijn man en ik genieten er ook van. Ik ben zo dankbaar dat ik dit kan doen. Bejaarde mensen zijn vaak schatten van

mensen. Ze zijn soms zo alleen en dan ga ik er heen, draag wat voor en zing een liedje dat zij zich van vroeger herinneren.”

Er zit overtuigingskracht in wat ze zoal te vertellen heeft, omdat ze zich veel dingen van vroeger haarfijn weet te herinneren. En ook wat haar in haar jeugd jaren door ouderen werd verteld.

Mevrouw H. de Weerd is in Midwolda geboren en getogen. Ze werd kleuterleidster in Midwolda. Destijds maakte ze al zelf de liedjes die ze met de kinderen zong. Ook ging ze vaak met de kleuters naar het Midwolder bos, naar het „hoge bergje”, waar de kinderen konden spelen. Ze vertelde de kinderen dan over de planten, bloemen en dieren in het bos.

Over dergelijke ervaringen heeft mevrouw De Weerd nu voordrachten en verhalen geschreven. Over belevenissen uit haar jeugd jaren, zoals een overstroming, schaatsenrijden, een nieuwe schoolmeester, een zendingfeest in het Slochterbos en een vakantie naar Ter-schelling.

In haar voordrachten komen stevast liedjes voor, die men zich weet te herinneren en prompt door alle aanwezigen meegezongen worden.

Mevrouw De Weerd schrijft ook kerstverhalen, die zij publiceert of zelf voordraagt op speciale kerstbijeenkomsten. Deze maand is het bijzonder druk

voor haar. Ze treedt op tijdens allerlei kerstmiddagen in diverse plaatsen. Zelfs op eerste kerstdag nog, in Oude Pekela voor de bejaarden. En dan volgen in januari weer de nieuwjaarsbijeenkomsten.

Mevrouw De Weerd rijdt daar dan in de auto heen. Haar man begeleidt haar, helpt haar met het uittikken van haar gedichten en verhalen en heeft er evenveel plezier in als „Haarmke” zelf.

Mevrouw De Weerd: „Als de mensen het mooi hebben

gevonden, ben ik al tevree. In de regel vragen ze me prompt weer voor een andere keer. Het doet je zelf zo goed, dat de mensen er zo'n plezier aan hebben. Onlangs zei een voorzitter, na afloop van mijn optreden voor een groep bejaarden in een bejaardencentrum: „Wij hebben genoten, maar, dunkt me, „Haarmke” zelf ook”. En de man had volkomen gelijk.”

Het gaat mevrouw De Weerd er niet om aan haar voordrachten te verdienen, want ze treedt in feite op tegen vergoeding van onkosten. En toen er, een paar jaar geleden toch nog wat over was gebleven, huurde ze een autobus en ging spontaan met een groep bejaarden een uitstapje maken.

Blikwanger 7-12-'76

Haarmke in het restaurant Wedderbergen.